

blevet ikke uvæsentlig forhøjet. Det ærede Medlem talte om Kommunerne. Jeg kan ogsaa for saa vidt glæde det ærede Medlem med, at denne Forhøjelse afholdes i alt væsentligt af Statskassen, idet de fleste Lærlinge dér er fyldt 15 Aar. Naar de er under 15 Aar, skal Kommune og Stat dele halvt, men naar de er over 15 Aar, er det Staten, der betaler Pengene. Det ærede Medlem omtalte Lærlingene dér som „vanartede“ unge Mennesker. Jeg holder ikke af det Udtryk, og det er vist ogsaa de fleste Medlemmer af dette Ting bekendt, at man i Børnehjemskredse ikke holder af det. Det er et alt for stærkt Udtryk. Jeg havde i Sommer Lejlighed til at besøge Hjemmet og fik et levende Indtryk af, at man ingenlunde kunde sige om disse Lærlinge, at det var vanartede unge Mennesker. Forskellige Forhold har bevirket, at det vilde være godt for dem at komme paa dette Lærlingehjem og opdrages til dygtige Medborgere, og det var et alt for stærkt, og jeg synes ingenlunde et særlig kristeligt Udtryk, det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt her brugte.

Det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen ankede over et Cirkulære, som er udsendt fra Socialministeriet, og hvori man indskærper, at Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasser skal have fortrinsvis Adgang til Arbejde. Han fandt, at dette Cirkulære havde virket meget uheldigt ved Kystsikringsarbejderneovre ved Thyborøn — ved søndre Limfjordstange er det vist. Jeg skæl derom oplyse, at Socialministeriet ganske rigtigt i Februar udsendte et saadant Cirkulære til samtlige Ministerier og deri gjorde opmærksom paa § 5, Stykke 5, i Arbejdsløshedsloven, hvori der staar: „Ved Anvisning til ledige Pladser skal Arbejds-anvisningskontoret, naar der findes flere lige kvalificerede arbejdssøgende, fortrinsvis anvise Plads til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløsheds-kasser“. Nu har ganske vist Arbejdsgiverne ingen lovhjemlet Pligt til at tage deres Arbejdskraft fra de offentlige Anvisningskontorer, men derfor var det ikke desto mindre rimeligt at henstille til de forskellige Ministerier, altsaa de offentlige Myndigheder, at de i saa høj Grad som muligt anvender de offentlige Kontorer, vi har, dog med den Bemærkning, som udtrykkelig stod i Februar-Cirkulæret fra Socialministeriet: For saa vidt ikke særlige Aftaler gjorde en anden Ordning ønskelig. Der var altsaa den fornødne Ventil til at indrette sig praktisk efter Livets forskellige Forhold. Arbejdsdirektøren har i en Skrivelse om Sagen redegjort for den mo-

ralse Berettigelse deraf, idet han siger: „Med Hensyn til Spørgsmaalet om den fortrinsvis Adgang til at faa Arbejde anvist, som ifølge Lovens § 5, 5te Stykke er hjemlet Medlemmer af anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, bemærkes, at man maa finde det baade rigtigt og rimeligt, at Personer, der gennem Bidrag til den af det offentlige — Stat og Kommune — understøttede Arbejdsløshedsforsikring forsikrer sig for en vis Hjælp under indtrædende Arbejdsløshed og saaledes viser Evne og Villie til at klare sig selv under saadanne Forhold fremfor at falde det offentlige til Byde, bør gaa forud for den ikke-arbejdsløshedsforsikrede — vel at mærke, for saa vidt Kvalifikationerne til et Arbejdes Udførelse er lige —, naar Arbejde tilbydes“. Det finder jeg er en fuldkommen rigtig og god moralsk Betragtning. Men nu hævder det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen, at der findes ganske særlige Forhold derovre ved disse Kystsikringsarbejder, hvor man anvender Fiskerne, og at derfor kunde den Bekendtgørelse, som Trafikministeriet udstedte paa Grundlag af Henvedelsen fra Socialministeriet, daarligt iværksættes, uden at der blev gjort Uret mod Fiskerne. Vandbygningsdirektøren har ogsaa gjort opmærksom paa, at der var særlige Forhold til Stede, og fandt derfor ikke, at Cirkulæret egnede sig til Gennemførelse paa dette Punkt, men subsidiært sluttede Vandbygningsdirektøren dog med at henstille, „at de nu beskæftigede Arbejdere gøres bekendt med den trufne Bestemmelse, samt at der indrømmes de paagældende en passende Frist til enten at faa oprettet en stedlig begrænset anerkendt Arbejdsløsheds-kasse eller at faa deres Forhold til en eksisterende Arbejdsløsheds-kasse bragt i Orden, idet jeg gaar ud fra, at de nu beskæftigede Arbejdere — for at undgaa helt eller delvis at miste deres Erhverv — vil vælge en af fornævnte Udveje“. Paa Grundlag af Klager foreligger Sagen for Tiden i Arbejdsdirektoratet, og dér forhandler man om den. Jeg haaber, at man maa komme til en for alle Parter tilfredsstillende Ordning.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen omtalte de private Engageringskontorer, hvis Virksomhed han fandt uheldig. Spørgsmaalet har været til Behandling i Socialraadets Funktionærudvalg, som har afgivet en Betænkning, og denne er for Tiden til Behandling i Socialraadet. Saa snart Raadet er færdigt med denne Behandling, vil jeg tage Spørgsmaalet op.

Det samme ærede Medlem nævnte endvidere, at han havde hørt noget om, at